

[Indenrigsministeren.]

heden til Forhandling; man burde ikke have opgivet Forsøget paa at faa en saadan etableret, fordi denne Presse stillede sig, som den gjorde. Nej, men det, denne Presse udtalte, var netop Udtryk for, hvad selve de samvirkende Fagforbunds Formand, hvad Fagforbundslederne mente og sagde ved Forhandlingsbordet og her i Rigsdagen. Derfor faar det ærede Medlem tilgive — udenom Hensyntagen til dette Standpunkt var det ikke muligt at komme. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at Bestræbelser for at etablere en Forhandling har jeg ingenlunde opgivet, og jeg har ikke paa noget Tidspunkt undladt at prøve og undersøge, om Etableringen af en saadan var mulig. Jeg forsømmer ikke nogen Lejlighed til at mane Parterne indenfor Produktionen til at tage Sæde ved Forhandlingsbordet, jeg har indtrængende gjort det ogsaa i de seneste Dages Forhandlinger med Repræsentanter for Fagforbundene og Repræsentanter for Arbejdsløshedskasserne. Jeg har Gang paa Gang offentlig rettet tilsvarende Henstillinger til Arbejdsgiverne, til Kapitalen i alle dens Afskygninger, fordi jeg er paa det rene med, at der maa bringes Ofre fra alle Sider, hvis vi skal komme i Gang, *fra alle Sider*. Er Produktionens Udbytte fordelt mellem Produktionsfaktorerne paa rimelig Maade, maa alle skrue deres Fordringer ned. Er der Faktorer, som har krævet og faaet for stor en Del af Produktionsresultatet, maa Ændringer først og fremmest ske for saadanne Faktoreres Vedkommende. Det er en fuldkommen alsidig og ingenlunde nogen ensidig Betragtning, jeg paa dette Forhold har anlagt, og jeg vil sige og kan ogsaa sige paa Regeringens Vegne, at hvad den kan gøre for at fremme den Forhandling, som den anser for at være ganske fornøden, for at Foranstaltninger kan blive truffet, der kan hjælpe os ud over Vanskelighederne, vil den ikke forsømme, og den vil i de Forhandlinger, som saaledes maatte blive etableret, paa ethvert Tidspunkt være rede til at gøre sin Indsats, og paa fuldkommen upartisk Grund.

Einer Jensen: Den højtærede Minister fastslog, at Københavns Kommune ikke havde gjort noget for at igangsætte Arbejder, og sagde, at enhver kunde dømme, naar man sagde nej til et Tilskud paa 2 Kr. eller 20 pCt. Ja, det forekommer mig, at der bliver hverken mere eller

mindre Arbejde, hvad enten det laves til den ene eller den anden Pris. Københavns Kommunalbestyrelse og Frederiksborg Kommunalbestyrelse er enstemmigt af den Mening, at det Arbejde, man ønsker udført, ønsker man ikke udført som Nødhjælpsarbejde. Selv om det ikke behager den højtærede Minister, maa Forholdet vel være det, at der bliver nøjagtig det samme Arbejde, uanset at det ikke er Nødhjælpsarbejde.

Endelig kom den højtærede Minister igen ind paa Produktionsomkostningerne og sin Stilling som Formidler mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne. Det, den højtærede Minister har gjort og gør, er, at han forsøger gennem Nægtelse af Understøttelse til de arbejdsløse ved Sult at tvinge Lønnen ned. Intet overfor Arbejdsgiverne, men Sult overfor Arbejderne, det er det, Ministeren gør.

Chr. Ernst Christensen: Overfor det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens Udtalelse om, at de sønderjydske Bønder havde snydt sig fra deres Skat....

Formanden: Denne Udtalelse er paa-talt og dermed bortfaldet.

Chr. Ernst Christensen: Jeg skal saa gøre opmærksom paa, at vi betaler vore Amtsskatter efter de bestaaende Love, og at de 75 pCt. af Amtsskatterne hviler paa faste Ejendomme, saa vi er nødt til at betale dem.

J. P. Nielsen: Maa jeg gøre opmærksom paa, at de sønderjydske Bønder har forstaaet at opretholde en Sørordning for Sønderjylland, hvorefter Amtsskatterne gaar over paa den almindelige Ligning, ikke som her lignes paa fast Ejendom, og det er mig bekendt, at det ærede Medlem sammen med andre har gjort et Arbejde for, at denne Sørordning vedblivende skal bestaa, at man stadig skal vælge disse Skatter over paa den almindelige Indkomst i Kommunen og derigennem paa den almindelige Befolkning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det af et *Mindretal* stillede *Ændringsforslag* om en ny Affattelse af Lovforslaget *vedtoges* enstemmigt med 66 Stemmer, medens 42 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.